Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

av den 25 juli 1978

om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare inklusive åtgärder för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster

(78/686/EEG)

(EGT L 233, 24.8.1978, s. 1)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets direktiv 89/594/EEG av den 30 oktober 1989	L 341	19	23.11.1989
►**M2**	Rådets direktiv 90/658/EEG av den 4 december 1990	L 353	73	17.12.1990
►**M3**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/19/EG av den 14 maj 2001	L 206	1	31.7.2001

Ändrat genom:

►**A1**	Anslutningsakten för Grekland	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Anslutningsakten för Spanien och Portugal	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995
►**A4**	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS DIREKTIV

av den 25 juli 1978

om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare inklusive åtgärder för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster

(78/686/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 49, 57, 66 och 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]), och

med beaktande av följande.

Enligt fördraget är all särbehandling som grundar sig på nationalitet när det gäller rätten att etablera sig och tillhandahålla tjänster förbjuden fr.o.m. övergångsperiodens utgång. Principen om sådan behandling som grundar sig på nationalitet förekommer särskilt vid beviljande av de tillstånd som krävs för att vara verksam som tandläkare samt vid inregistrering eller medlemskap i yrkesorganisationer eller motsvarande organ.

Det förefaller ändå önskvärt att vissa bestämmelser införs för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster när det gäller verksamhet som tandläkare.

Enligt fördraget får medlemsstaterna inte bevilja någon form av stödåtgärder som skulle kunna snedvrida etableringsvillkoren.

I artikel 57.1 i fördraget föreskrivs att direktiv skall utfärdas för ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis; syftet med detta direktiv är att erkänna utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare för att göra det möjligt att påbörja och utöva verksamhet som tandläkare och att erkänna utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för specialister.

När det gäller utbildningen av specialister bör ett ömsesidigt erkännande av utbildningsbevis genomföras, om dessa bevis utan att utgöra ett villkor för att påbörja verksamhet som specialist ändå utgör ett villkor för att använda specialisttiteln.

I betraktande av de skillnader som finns mellan medlemsstaterna när det gäller antalet specialiteter inom tandläkaryrket samt utbildningens art och längd för dessa specialiteter bör vissa samordningsbestämmelser fastställas för att göra det möjligt för medlemsstaterna att fullfölja det ömsesidiga erkännandet av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis; denna samordning har genomförts i rådets direktiv 78/687/EEG av den 25 juli 1978 om samordning av bestämmelserna i lagar och andra författningar om verksamhet som tandläkare ([3]).

Då syftet med den samordning som avses ovan inte har varit att harmonisera alla föreskrifter i medlemsstaterna om utbildning av specialister, bör åtgärder vidtas för ett ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för specialister som inte är gemensamma för alla medlemsstater, utan att detta utesluter möjligheten till senare harmonisering inom detta område; det har i detta sammanhang ansetts vara nödvändigt att begränsa erkännandet av

([1]) EGT nr C 101, 4.8.1970, s. 19.
([2]) EGT nr C 36, 28.3.1970, s. 17.
([3]) EGT nr L 233, 24.8.1978, s. 10.

▼B

utbildnings-, examen- och andra behörighetsbevis för specialister till att endast omfatta de medlemsstater där sådana specialiteter är kända.

Då ett direktiv om ömsesidigt erkännande av examensbevis inte nödvändigtvis innebär likvärdighet när det gäller den utbildning som dessa bevis avser, bör rätten att använda yrkestitlar på grundval av utbildningen endast vara tillåten på språket i den medlemsstat som är ursprungsland eller senaste hemvistland.

För att underlätta tillämpningen av detta direktiv för de nationella myndigheterna får en medlemsstat föreskriva att den person som uppfyller utbildningsvillkoren enligt detta direktiv samtidigt med de bevisen skall förete ett intyg från de behöriga myndigheterna i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet som visar att dessa bevis är de som avses i direktivet.

När det gäller tillhandahållande av tjänster är det ganska klart att det krav på inregistrering eller medlemskap i yrkesorganisationer eller motsvarande organ som är förknippat med utövandet av en stadigvarande verksamhet i den medlemsstat som är värdland utgör ett hinder för den som vill tillfälligt tillhandahålla tjänsten i fråga i det landet; detta krav bör därför upphävas. Under sådana förhållanden bör emellertid tillsyn garanteras över det yrkesansvar som faller inom dessa yrkesorganisationers eller organs verksamhetsområde; därför bör det med tillämpning av artikel 62 i fördraget erbjudas en möjlighet att ålägga personen i fråga att till den behöriga myndigheten i värdlandet inkomma med särskilda uppgifter som hänför sig till tillhandahållandet av tjänster.

När det gäller kraven på god vandel och gott anseende bör skillnad göras mellan de krav som ställs för att påbörja verksamhet inom yrket och de krav som skall uppfyllas för att få utöva yrket.

När det gäller verksamhet som anställd tandläkare fastslås inte några särskilda bestämmelser i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen ([1]) som hänför sig till god vandel eller gott anseende, yrkesansvar eller användningen av yrkestitlar; beroende på den enskilda medlemsstaten tillämpas eller får dessa regler tillämpas på såväl anställda som självständigt verksamma yrkesutövare; verksamhet som tandläkare är eller kommer att i samtliga medlemsstater bli underkastad krav på innehav av utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis för tandläkare; denna verksamhet utövas såväl av anställda som självständigt verksamma yrkesutövare eller av samma personer omväxlande som anställd eller som självständigt verksam yrkesutövare under deras yrkeskarriär; för att i möjligaste mån uppmuntra dessa yrkesutövares fria rörlighet inom gemenskapen förefaller det nödvändigt att utvidga detta direktiv till att även omfatta anställda tandläkare.

Tandläkaryrket är ännu inte organiserat i Italien; det är därför nödvändigt att bevilja Italien ytterligare tidsfrist för att erkänna de examensbevis för tandläkare som utfärdas i de övriga medlemsstaterna.

Detta innebär dessutom att innehavare av ett bevis om läkarexamen som utfärdats i Italien inte kan förvärva ett intyg som uppfyller kraven i artikel 19 i detta direktiv.

Det är därför nödvändigt att uppskjuta Italiens skyldighet att erkänna examensbevis, som utfärdats av de övriga medlemsstaterna, och medlemsstaternas skyldighet att erkänna de examensbevis som utfärdats i Italien enligt artikel 19.

([1]) EGT nr L 257, 19.10.1968, s. 2.

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

RÄCKVIDD

Artikel 1

Detta direktiv skall tillämpas på verksamhet som tandläkare enligt den definition som ges i artikel 5 i direktiv 78/687/EEG och som utövas under följande titlar:

— *I Tyskland*
”Zahnarzt”.

— *I Belgien*
”licencié en science dentaire/licentiaat in de tandheelkunde”.

— *I Danmark*
”tandlæge”.

— *I Frankrike*
”chirurgien-dentiste”.

— *I Irland*
”dentist, dental practitioner or dental surgeon”.

▼M1

— *I Italien*
”odontoiatra”.

▼B

— *I Luxemburg*
”médecin-dentiste”.

— *I Nederländerna*
”tandarts”.

— *I Storbritannien*
”dentist”, ”dental practitioner” or ”dental surgeon”.

▼A1

— *i Grekland:*
”οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος”.

▼A2

— *i Spanien:*
”Licenciado en Odontología”.

— *i Portugal:*
”médico dentista”.

▼A3

— *i Finland*
”hammaslääkäri — tandläkare”.

— *i Sverige*
”tandläkare”.

— *i Österrike*
den yrkestitel som Österrike kommer att anmäla till medlemsstaterna och kommissionen senast den 31 december 1998.

▼A4

— *I Tjeckien*
”Zubní lékař”.

— *I Estland*
”Hambaarst”.

— *I Cypern*
”Οδοντίατρος”.

— *I Lettland*
”Zobārsts”.

— *I Litauen*
”Gydytojas odontologas”.

— *I Ungern*
”Fogorvos”.

— *I Malta*

▼A4

”Kirurgu Dentali”.

— *I Polen*

”Lekarz dentysta”.

— *I Slovenien*

”Doktor dentalne medicine / Doktorica dentalne medicine”.

— *I Slovakien*

”Zubný lekár”.

▼B

KAPITEL II

UTBILDNINGS-, EXAMENS- OCH ANDRA BEHÖRIGHETSBEVIS FÖR TANDLÄKARE

Artikel 2

Varje medlemsstat skall godkänna de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare som tilldelas medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater i enlighet med artikel 1 i direktiv 78/687/EEG ►M3 och som förtecknas i bilaga A ◄ i detta direktiv genom att ge dessa bevis, när det gäller rätten att påbörja och utöva verksamhet som tandläkare, samma innebörd inom sitt territorium som dem som medlemsstaten själv utfärdar.

▼M3

▼B

KAPITEL 111

▼M3

UTBILDNINGS-, EXAMENS- OCH ANDRA BEHÖRIGHETSBEVIS FÖR SPECIALISTER

Artikel 4

Varje medlemsstat, där det finns bestämmelser i lagar och andra författningar inom detta område, skall erkänna de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare med specialistutbildning i ortodonti och munkirurgi som utfärdats till medborgare i medlemsstaterna av andra medlemsstater i enlighet med artiklarna 2 och 3 i direktiv 78/687/EEG och som förtecknas i bilaga B, genom att ge dessa bevis samma innebörd inom sitt territorium som dem som medlemsstaten själv utfärdar.

▼B

Artikel 6

1. Medborgare i medlemsstaterna som vill förvärva utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis för specialister som inte utfärdas i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet får av värdlandet åläggas att uppfylla de utbildningsvillkor som fastställts för specialiteten i fråga i dess egna lagar och andra författningar.

2. Värdlandet skall emellertid helt eller delvis ta hänsyn till de utbildningar som avslutats av de medborgare som avses i punkt 1 och som styrkts genom utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis utfärdade av de behöriga myndigheterna i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet, förutsatt att villkoren för dessa utbildningar motsvarar dem som i värdlandet krävs för specialistutbildningen i fråga.

▼M3

Värdlandet skall även ta hänsyn till dessa medborgares eventuella yrkeserfarenhet, vidareutbildning och fortbildning i yrket.

3. Sedan de behöriga myndigheterna eller organen i värdlandet på grundval av företedda utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis har bedömt den utbildning som den sökande genomgått med avseende på dess längd och innehåll och med hänsyn till dennes even-

▼M3

tuella yrkeserfarenhet, vidareutbildning och fortbildning i yrket, skall de informera den sökande om den kompletterande utbildning som krävs och vilka områden den skall omfatta.

4. Värdlandets beslut skall meddelas inom fyra månader räknat från den dag då den sökande inkom med en fullständig ansökan

▼B

KAPITEL IV

NUVARANDE FÖRHÅLLANDEN

Artikel 7

1. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare inte uppfyller minimikraven för utbildningen enligt artikel 1 i direktiv 78/687/EEG, skall varje medlemsstat som tillräckligt bevis godta de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare som utfärdats av dessa medlemsstater före genomförandet av nämnda direktiv tillsammans med ett intyg som visar att dessa medborgare faktiskt och författningsenligt utövat verksamheten i fråga i minst tre år i följd under en femårsperiod före dagen för utfärdandet av intyget.

2. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildning-, examens- och andra behörighetsbevis för specialister inte uppfyller minimikraven för utbildningen enligt artikel 2 och 3 i direktiv 78/687/EEG, skall varje medlemsstat som tillräckligt bevis godta de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för specialister som utfärdats av dessa medlemsstater före genomförandet av direktiv 78/687/EEG. Medlemsstaterna får emellertid kräva att dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga myndigheterna eller organen i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet, som visar att personen i fråga har utövat verksamhet som specialist under en period som motsvarar två gånger skillnaden mellan specialistutbildningens längd i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet och den minimitid för utbildningen som avses i direktiv 78/687/EEG, om dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis inte uppfyller de minimikrav för utbildningen som fastställts i artikel 2 i direktiv 78/687/EEG.

Om det emellertid före genomförandet av det här direktivet av värdlandet krävts en minimitid för utbildningen som är kortare än den tid som avses i artikel 2 i direktiv 78/687/EEG, får den skillnad som omnämns i första stycket dock endast bestämmas med hänvisning till den minimitid för utbildningen som föreskrivits av den staten.

▼M1

3. När det gäller medborgare i medlemsstater vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare eller specialister (ortodonti och munkirurgi) inte överensstämmer med den kompetens och de benämningar som anges i ►M3 bilaga A och B ◄, skall varje medlemsstat som tillräckligt bevis godta de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som utfärdats av dessa medlemsstater tillsammans med ett intyg utfärdat av de behöriga myndigheterna eller organen. Av intyget skall framgå att utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare eller specialister (ortodonti och munkirurgi) utfärdats efter avslutad utbildning i enlighet med de bestämmelser i direktiv 78/687/EEG som avses i artikel 2 eller 4 i föreliggande direktiv och av de medlemsstater som utfärdat dem betraktas som den kompetens eller de benämningar som anges i ►M3 bilaga A eller B ◄ i detta direktiv.

▼M2

Artikel 7a

1. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare intygar utbildning som fullgjorts inom f.d. Tyska Demokratiska Republikens territorium och som inte uppfyller de minimikrav för utbildningen som fastställts i artikel 1 i direktiv 78/687/EEG, skall medlemsstaterna förutom Tysk-

▼M2

land erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som tillräckligt bevis, om

— de intygar utbildning som påbörjats före det tyska enandet,

— de berättigar innehavarna att utöva verksamhet som tandläkare inom Tysklands hela territorium på samma villkor som enligt de bevis som utfärdats av de behöriga tyska myndigheterna och som avses i ►M3 bilaga A ◄, och

— de åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga tyska myndigheterna som visar att dessa medborgare faktiskt och författningsenligt har utövat verksamheten i fråga i Tyskland i minst tre år i följd under en femårsperiod före tidpunkten för utfärdandet av intyget.

2. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för specialister intygar utbildning som fullgjorts inom f.d. Tyska Demokratiska Republikens territorium och som inte uppfyller minimikraven för utbildningen enligt artiklarna 2 och 3 i direktiv 78/687/EEG, skall medlemsstaterna förutom Tyskland erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som tillräckligt bevis, om

— de intygar utbildning som påbörjats före det tyska enandet, och

— de berättigar innehavarna att som specialist utöva verksamheten i fråga inom Tysklands hela territorium på samma villkor som enligt de bevis som utfärdats av de behöriga tyska myndigheterna och som avses i ►M3 bilaga B ◄.

Medlemsstaterna får emellertid kräva att dessa utbildnings, examens- och andra behörighetsbevis åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga tyska myndigheterna eller organen som visar att innehavarna av bevis för specialist har utövat verksamheten i fråga under en period som motsvarar två gånger skillnaden mellan den utbildning som fullgjorts inom tyskt territorium och den minimitid för utbildningen som fastställts i direktiv 78/687/EEG, om de inte uppfyller minimikraven för utbildningen enligt artikel 2 i direktiv 78/687/EEG.

▼A4

Artikel 7b

1. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare och specialtandläkare utfärdades av, eller vars utbildning inleddes i, f.d. Sovjetunionen före den 20 augusti 1991, skall varje medlemsstat erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare och specialtandläkare såsom varande bevis nog, när myndigheterna i Estland intygar att dessa behörighetsbevis på landets territorium äger samma lagliga giltighet som estniska behörighetsbevis för tandläkare och specialtandläkare, när det gäller tillträde till och utövande av tandläkaryrket. Sådana intyg måste åtföljas av ett intyg utfärdat av samma myndigheter som styrker att dessa medborgare i medlemsstaterna faktiskt och på föreskrivet sätt på Estlands territorium har ägnat sig åt den angivna verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget.

2. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare och specialtandläkare utfärdades av, eller vars utbildning inleddes i, f.d. Sovjetunionen före den 21 augusti 1991, skall varje medlemsstat erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare och specialtandläkare såsom varande bevis nog, när myndigheterna i Lettland intygar att dessa behörighetsbevis på landets territorium äger samma lagliga giltighet som lettiska behörighetsbevis för tandläkare och specialtandläkare, när det gäller tillträde till och utövande av tandläkaryrket. Sådana intyg måste åtföljas av ett intyg utfärdat av samma myndigheter som styrker att dessa medborgare i medlemsstaterna faktiskt och på föreskrivet sätt på Lettlands territorium har ägnat sig åt den angivna verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget.

3. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare och specialtandlä-

▼A4

kare utfärdades av, eller vars utbildning inleddes i, f.d. Sovjetunionen före den 11 mars 1990, skall varje medlemsstat erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare och specialtandläkare såsom varande bevis nog, när myndigheterna i Litauen intygar att dessa behörighetsbevis på landets territorium äger samma lagliga giltighet som litauiska behörighetsbevis för tandläkare och specialtandläkare, när det gäller tillträde till och utövande av tandläkaryrket. Sådana intyg måste åtföljas av ett intyg utfärdat av samma myndigheter som styrker att dessa medborgare i medlemsstaterna faktiskt och på föreskrivet sätt på Litauens territorium har ägnat sig åt den angivna verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget.

4. När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare och specialtandläkare utfärdades av, eller vars utbildning inleddes i, Jugoslavien före den 25 juni 1991, skall varje medlemsstat erkänna dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare och specialtandläkare såsom varande bevis nog, när myndigheterna i Slovenien intygar att dessa behörighetsbevis på landets territorium äger samma lagliga giltighet som slovenska behörighetsbevis för tandläkare och specialtandläkare, när det gäller tillträde till och utövande av tandläkaryrket. Sådana intyg måste åtföljas av ett intyg utfärdat av samma myndigheter som styrker att dessa medborgare i medlemsstaterna faktiskt och på föreskrivet sätt på Sloveniens territorium har ägnat sig åt den angivna verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget.

▼B

KAPITEL V

ANVÄNDNING AV AKADEMISK TITEL

Artikel 8

1. Med beaktande av artikel 17 skall värdlandet se till att medborgare i medlemsstaterna som uppfyller villkoren i ►A4 artiklarna 2, 4, 7, 19, 19a, 19b, 19c och 19d ◄ får rätt att använda den erkända akademiska titeln, i den mån den inte är identisk med yrkestiteln, eller eventuellt förkortningen av denna i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet på språket i det landet. Värdlandet får kräva att denna titel åtföljs av namnet på och platsen för den institution eller examensnämnd som utfärdat den.

2. Om den akademiska titel som används i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet kan förväxlas med en titel som i värdlandet kräver kompletterande utbildning, som personen i fråga inte har genomgått, får värdlandet kräva att denne använder den först nämnda titeln i en lämplig form som värdlandet anger.

KAPITEL VI

BESTÄMMELSER FÖR ATT UNDERLÄTTA DET FAKTISKA UTÖVANDET AV ETABLERINGSRÄTTEN OCH FRIHETEN ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER NÄR DET GÄLLER VERKSAMHET SOM TANDLÄKARE

A. **Särbestämmelser om etableringsrätten**

Artikel 9

1. Ett värdland som kräver bevis om god vandel eller bevis om gott uppförande av de egna medborgare som vill påbörja sådan verksamhet som avses i artikel 1 skall när det gäller medborgare från andra medlemsstater som tillräckligt bevis godta ett intyg utfärdat av en behörig myndighet i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet, som visar att det landets krav på god vandel eller gott anseende för att påbörja verksamheten i fråga är uppfyllda.

2. Om det i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet inte krävs bevis om god vandel eller bevis om gott anseende för att påbörja

▼B

verksamheten i fråga, får värdlandet kräva att personen i fråga företer utdrag ur kriminalregistret eller eventuellt motsvarande handling utfärdad av en behörig myndighet i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet.

3. Om värdlandet har ingående kunskap om ett allvarligt sakförhållande som har uppstått utanför dess territorium, innan personen i fråga etablerade sig i det landet, och som sannolikt kommer att påverka rätten att påbörja verksamheten i fråga inom dess territorium, får det landet underrätta ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet om detta.

Ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet skall kontrollera riktigheten av sakförhållandena, om de sannolikt kommer att påverka rätten att i den medlemsstaten påbörja verksamheten i fråga. Myndigheterna i det landet skall avgöra vilket slags utredningar som skall göras och i vilken omfattning och skall underrätta värdlandet om eventuella åtgärder som de vidtar med avseende på de intyg eller handlingar som de har utfärdat.

4. Medlemsstaterna skall garantera de lämnade upplysningarnas konfidentiella natur.

Artikel 10

1. Om det i ett värdland finns bestämmelser i lagar och andra författningar om krav på god vandel eller gott anseende samt bestämmelser om disciplinpåföljd i händelse av allvarligt fel i yrkesutövningen eller om fällande dom på grund av lagöverträdelser i samband med den yrkesutövning som avses i artikel 1, skall ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet till värdlandet överlämna alla upplysningar som behövs om de åtgärder eller disciplinpåföljder av yrkesmässig eller administrativ karaktär som vidtagits mot personen i fråga, eller om de straffrättsliga påföljder på grund av lagöverträdelser som ådömts denne under yrkesutövningen i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet.

2. Om värdlandet har ingående kunskap om ett allvarligt sakförhållande som har uppstått utanför dess territorium, innan personen i fråga etablerade sig i det landet, och som sannolikt kommer att påverka rätten att inom dess territorium utöva verksamheten i fråga, får det landet underrätta ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet om detta.

Ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet skall kontrollera riktigheten av sakförhållandena, om de sannolikt kommer att påverka rätten att i den medlemsstaten utöva verksamheten i fråga. Myndigheterna i det landet skall avgöra vilket slags utredningar som skall göras och i vilken omfattning och skall underrätta värdlandet om eventuella åtgärder som de vidtar med avseende på de upplysningar som överlämnats i enlighet med punkt 1.

3. Medlemsstaterna skall garantera de lämnade upplysningarnas konfidentiella natur.

Artikel 11

Om värdlandet kräver intyg om den fysiska eller psykiska hälsan av de egna medborgare som vill påbörja eller utöva sådan verksamhet som avses i artikel 1, skall det landet som tillräckligt bevis godta den handling som krävs i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet.

Om det i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet inte krävs några handlingar av detta slag för att påbörja eller utöva verksamheten i fråga, skall värdlandet godta ett intyg som utfärdats av en behörig myndighet i det landet och som motsvarar de intyg som utfärdas i värdlandet.

Artikel 12

Handlingar som utfärdats i enlighet med artikel 9, 10 och 11 får när de företes inte vara äldre än tre månader räknat från dagen för utfärdandet.

▼B

Artikel 13

1. Det förfarande som genomförs enligt artikel 9, 10 och 11 för att personen i fråga skall beviljas tillstånd att utöva sådan verksamhet som avses i artikel 1 skall avslutas snarast möjligt och senast tre månader efter det att samtliga handlingar som rör denna person inlämnats med beaktande av de förseningar som kan uppstå på grund av eventuella överklaganden efter det att detta förfarande genomförts.

2. I de fall som avses i artikel 9.3 och 10.2 skall en begäran om ny utredning medföra att den tidsfrist som fastställts i punkt 1 förlängs.

Den medlemsstat som rådfrågats skall avge svar inom tre månader.

Efter att ha mottagit svaret eller efter tidsfristens utgång skall värdlandet fortsätta det förfarande som avses i punkt 1.

Artikel 14

Om värdlandet kräver att de egna medborgare som vill påbörja eller utöva den verksamhet som avses i artikel 1 avlägger ed eller avger en högtidlig försäkran och om formen för en sådan ed eller försäkran inte kan användas av medborgare i andra medlemsstater, skall värdlandet se till att en lämplig och likvärdig form av ed eller försäkran erbjuds personen i fråga.

B. **Särbestämmelser om tillhandahållande av tjänster**

Artikel 15

1. Om en medlemsstat av de egna medborgare som vill påbörja eller utöva verksamhet enligt artikel 1 kräver antingen ett tillstånd eller medlemskap eller inregistrering i yrkesorganisation eller motsvarande organ, skall det landet undanta medlemsstaternas medborgare från detta krav.

Personen i fråga skall tillhandahålla tjänster med samma rättigheter och skyldigheter som medborgarna i värdlandet; han skall särskilt vara underkastad de administrativa reglerna för yrkesutövningen som tillämpas i värdlandet.

För detta ändamål och som komplettering till den förklaring om tillhandahållande av tjänster som avses i punkt 2 får medlemsstaterna för att göra det möjligt att tillämpa de disciplinära bestämmelser som gäller för yrkesutövningen inom deras territorium kräva antingen automatisk tillfällig inregistrering eller proformamedlemskap i en yrkesorganisation eller motsvarande organ eller inregistrering, förutsatt att en sådan inregistrering inte fördröjer eller på något sätt komplicerar tillhandahållandet av tjänster eller orsakar den person som tillhandahåller tjänster extrakostnader.

Om värdlandet beslutar om en åtgärd enligt andra stycket eller blir uppmärksam på sakförhållanden som strider mot dessa bestämmelser, skall det landet genast underrätta medlemsstaten där personen i fråga har etablerat sig.

2. Värdlandet får kräva att personen i fråga lämnar ett förhandsmeddelande till de behöriga myndigheterna att han tillhandahåller tjänster, i den mån dessa innebär tillfällig vistelse inom den statens territorium.

I brådskande fall får detta meddelande lämnas så snart som möjligt efter det att tjänsterna har tillhandahållits.

3. Enligt punkt 1 och 2 får värdlandet kräva att personen i fråga företer en eller flera handlingar med följande upplysningar:

— det meddelande som avses i punkt 2,

— ett intyg som visar att personen i fråga författningsenligt utövar verksamheten i fråga i den medlemsstat där han har etablerat sig,

— ett intyg att personen i fråga innehar ettdera av de utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis som krävs för att tillhandahålla tjänsterna i fråga och som avses i detta direktiv.

▼B

4. Den handling eller de handlingar som nämns i punkt 3 får när de företes inte vara äldre än tolv månader räknat från dagen för utfärdandet.

5. Om en medlemsstat, tillfälligt eller varaktigt, helt eller delvis, berövar en av de egna medborgarna eller en medborgare från en annan medlemsstat som etablerat sig inom dess territorium rätten att utöva den verksamhet som avses i artikel 1, skall det landet där så är lämpligt se till att det intyg som avses i punkt 3 andra strecksatsen tillfälligt eller varaktigt återkallas.

Artikel 16

Om inregistrering i socialförsäkringen krävs i värdlandet för att med ett försäkringsorgan göra avräkning för tjänster som tillhandahålls personer som är försäkrade inom ramen för ett socialförsäkringssystem, skall det landet undanta de yrkesutövare i medlemsstaterna som etablerat sig i en annan medlemsstat från detta krav, om tillhandahållandet av tjänster medför resor för personen i fråga.

I samtliga fall av tillhandahållande av tjänster som medför resor för personen i fråga får värdlandet kräva att denne på förhand eller, i brådskande fall, efteråt så snart som möjligt lämnar upplysningar till detta organ om de tjänster som tillhandahålls.

C. **Bestämmelser som är gemensamma för etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster**

Artikel 17

1. Om användningen av yrkestiteln för sådan verksamhet som avses i artikel 1 är reglerad i värdlandet, skall medborgare från andra medlemsstater som uppfyller villkoren i ►A4 artikel 2, artikel 7.1 samt artiklarna 19, 19a, 19b, 19c och 19d ◄ använda den yrkestitel i värdlandet som i det landet motsvarar dessa villkor, även i titelns förkortade form.

2. Punkt 1 skall även tillämpas på användningen av yrkestitlar som specialist för de tandläkare som uppfyller villkoren i artikel 4 och 7.2.

Artikel 18

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för personerna i fråga att erhålla upplysningar om hälso- och socialförsäkringslagstiftningen och, där så är lämpligt, om de yrkesetiska reglerna i värdlandet.

För detta ändamål får medlemsstaterna upprätta informationskontor där dessa personer kan få de upplysningar som behövs. Vid etablering får värdländerna kräva att personerna i fråga kontaktar dessa kontor.

2. Medlemsstaterna får upprätta de kontor som avses i punkt 1 vid de behöriga myndigheterna och organen, som de måste utse inom den tidsfrist som fastställts i artikel 24.1.

3. Medlemsstaterna skall se till att, där så är lämpligt, personerna i fråga i deras eget och deras patienters intresse förvärvar de språkkunskaper som krävs för att utöva yrket i värdlandet.

KAPITEL VII

ÖVERGÅNGSÅTGÄRDER FÖR DEN SPECIELLA SITUATIONEN I ITALIEN

Artikel 19

►M3 1. ◄ Fr.o.m den tidpunkt då Italien vidtar de åtgärder som krävs för att uppfylla villkoren i detta direktiv skall medlemsstaterna när det gäller rätten att utöva den verksamhet som avses i artikel 1 i detta direktiv erkänna utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare som i Italien utfärdas till personer som hade påbörjat sin läkarutbildning på universitetsnivå senast 18 månader efter dagen

▼B

för anmälan av detta direktiv tillsammans med ett intyg utfärdat av de behöriga italienska myndigheterna som visar att dessa personer faktiskt, på föreskrivet sätt och huvudsakligen har utövat den verksamhet som nämns i artikel 5 i direktiv 78/687/EEG i Italien i minst tre år i följd under en femårsperiod före dagen för utfärdandet av intyget och att dessa personer är behöriga att utöva nämnda verksamhet på samma villkor som innehavare av de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som avses i ►M3 bilaga A ◄ i detta direktiv.

Undantagna från kravet på tre års erfarenhet enligt första stycket är de personer som har avslutat studier som pågått i minst tre år och som av de behöriga myndigheterna intygats vara likvärdiga med den utbildning som avses i artikel 1 i direktiv 78/687/EEG.

▼M3

2. Medlemsstaterna skall erkänna sådana utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare som i Italien utfärdats till personer som hade påbörjat sin läkarutbildning på universitetsnivå mellan den 28 januari 1980 och den 31 december 1984, vilka bevis åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga italienska myndigheterna som styrker följande:

— Att dessa personer har godkänts i det särskilda lämplighetsprov som har anordnats av behöriga italienska myndigheter för att säkerställa att de sökandes kunskaps- och färdighetsnivå motsvarar den för innehavare av det behörighetsbevis som finns angivet för Italien i bilaga A.

— Att dessa personer i Italien faktiskt, på föreskrivet sätt och huvudsakligen har utövat den verksamhet som nämns i artikel 5 i direktiv 78/687/EEG under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår dagen för utfärdandet av intyget.

— Att de är behöriga att utöva eller att de faktiskt, på föreskrivet sätt och huvudsakligen utövar den verksamhet som nämns i artikel 5 i direktiv 78/687/EEG, på samma villkor som innehavarna av de utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis som finns angivna för Italien i bilaga A till det här direktivet.

De personer som framgångsrikt har fullföljt studier som omfattar minst tre år och som enligt vad de behöriga myndigheterna intygat motsvarar den utbildning som avses i artikel 1 i direktiv 78/687/EEG är undantagna från skyldigheten att avlägga ett sådant lämplighetsprov som avses i första stycket

▼A2

Artikel 19a

Från den dag när Spanien vidtar nödvändiga åtgärder för att följa detta direktiv skall medlemsstaterna för att utföra de verksamheter som anges i artikel 1 i detta direktiv erkänna de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som utfärdats i Spanien till personer som har påbörjat sin medicinska utbildning vid universitet innan inträdet, åtföljt av ett intyg utfärdat av de behöriga spanska myndigheterna om att dessa personer faktiskt och författningsenligt har utövat verksamheten i fråga, som anges i artikel 5 i direktiv 78/687/EEG, i Spanien i minst tre år i följd under en femårsperiod före utfärdandet av intyget och att dessa personer är berättigade att utföra verksamheten enligt samma villkor som innehavare av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som anges i ►M3 bilaga A ◄ i detta direktiv.

Kravet på tre års erfarenhet som anges i första stycket kan åsidosättas vad avser personer som har fullgjort minst tre års studier som intygas av behöriga myndigheter som likvärdiga den utbildning som anges i artikel 1 i direkiv 78/687/EEG.

▼A3

Artikel 19b

Från och med den tidpunkt då Österrike vidtar åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv skall medlemsstaterna, för att kunna genomföra den verksamhet som avses i artikel 1 i direktivet, erkänna de utbildnings- och examensbevis och andra behörighetsbevis

▼A3

för läkare som i Österrike tilldelas dem som påbörjat sin universitetsutbildning före den 1 januari 1994 tillsammans med ett intyg som utfärdas av de behöriga österrikiska myndigheterna, att dessa personer faktiskt, på föreskrivet sätt och huvudsakligen i Österrike har ägnat sig åt den verksamhet som finns närmare angiven i artikel 5 i direktiv 78/687/EEG i minst tre år i följd under en femårsperiod före dagen för utfärdandet av beviset och att dessa personer är behöriga att utöva nämnda verksamhet på samma villkor som de som innehar de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som avses i ►M3 bilaga A ◄.

Det krav på tre års erfarenhet som avses i första stycket skall frångås, när det gäller personer som med framgång har avslutat minst tre års studier, vilka av de behöriga myndigheterna intygats motsvara den utbildning som avses i artikel 1 i direktiv 78/687/EEG.

▼A4

Artikel 19c

1. Från och med Tjeckiens anslutning skall medlemsstaterna, för utövande av den verksamhet som avses i artikel 1 i direktivet, erkänna de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare som i Tjeckien eller i f.d. Tjeckoslovakien utfärdats för dem som påbörjat sin akademiska läkarutbildning före anslutningen, tillsammans med ett intyg som utfärdas av de behöriga tjeckiska myndigheterna om att dessa personer faktiskt, på föreskrivet sätt och huvudsakligen i Tjeckien har ägnat sig åt den verksamhet som anges i artikel 5 i direktiv 78/687/EEG i minst tre år i följd under en femårsperiod före utfärdandet av intyget och att dessa personer är behöriga att utöva nämnda verksamhet på samma villkor som de som innehar de utbildningsbevis som avses i bilaga A till det här direktivet.

2. Det krav på tre års erfarenhet som avses i punkt 1 skall frångås, när det gäller personer som med framgång har avslutat minst tre års studier som av de behöriga myndigheterna intygas motsvara den utbildning som avses i artikel 1 i direktiv 78/687/EEG.

Artikel 19d

1. Från och med Slovakiens anslutning skall medlemsstaterna, för utövande av den verksamhet som avses i artikel 1 i direktivet, erkänna de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare som i Slovakien eller i f.d. Tjeckoslovakien utfärdats för dem som påbörjat sin akademiska läkarutbildning före anslutningen, tillsammans med ett intyg som utfärdas av de behöriga slovakiska myndigheterna om att dessa personer faktiskt, på föreskrivet sätt och huvudsakligen i Slovakien har ägnat sig åt den verksamhet som anges i artikel 5 i direktiv 78/687/EEG i minst tre år i följd under en femårsperiod före utfärdandet av intyget och att dessa personer är behöriga att utöva nämnda verksamhet på samma villkor som de som innehar de utbildningsbevis som avses i bilaga A till det här direktivet.

2. Det krav på tre års erfarenhet som avses i punkt 1 skall frångås, när det gäller personer som med framgång har avslutat minst tre års studier som av de behöriga myndigheterna intygas motsvara den utbildning som avses i artikel 1 i direktiv 78/687/EEG.

▼B

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

De medlemsstater som kräver att de egna medborgarna avslutar en förberedande praktiktjänstgöring för att kunna förordnas till tandläkare inom socialförsäkringen får ålägga medborgare från andra medlemsstater samma krav för en tid av åtta år från dagen för anmälan av detta direktiv. Praktiktjänstgöringen får emellertid inte överskrida sex månader.

▼B

Artikel 21

Om det föreligger välgrundat tvivel får värdlandet kräva att de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat styrker äktheten av de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som utfärdats i den andra medlemsstaten och som avses i kapitel II, III och IV samt styrker att personen i fråga har uppfyllt utbildningsvillkoren i direktiv 78/687/EEG.

Artikel 22

Inom den tidsfrist som fastställts i artikel 24.1 skall medlemsstaterna utse de myndigheter och organ som är behöriga att utfärda eller ta emot utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis samt de handlingar och upplysningar som avses i detta direktiv och skall genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Artikel 23

Detta direktiv skall även tillämpas på de medborgare i medlemsstaterna som i enlighet med förordning (EEG) nr 1612/68 i egenskap av anställda utövar eller kommer att utöva sådan verksamhet som avses i artikel 1.

▼M3

Artikel 23a

Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla de lagar och andra författningar som de antar avseende utfärdande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall offentliggöra ett lämpligt meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, med uppgift om de benämningar som har antagits av medlemsstaterna för dessa utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis och, i förekommande fall, motsvarande yrkestitel.

Artikel 23b

Varje medlemsstat skall för de av medlemsstaternas medborgare, vars utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på det område som omfattas av detta direktiv inte motsvarar de benämningar som förtecknas för den medlemsstaten i detta direktiv, erkänna som tillräckligt bevis sådana utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som utfärdats av medlemsstaterna och som åtföljs av ett intyg utfärdat av deras behöriga myndigheter eller organ. Detta intyg skall ange att de berörda utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevisen har utfärdats efter det att en utbildning som motsvarar bestämmelserna i detta direktiv har slutförts och att den medlemsstat som har utfärdat dem behandlar dem som likvärdiga med de bevis vars benämningar förtecknas i detta direktiv.

Artikel 23c

Medlemsstaterna skall granska sådana utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på det område som omfattas av detta direktiv som den sökande har erhållit utanför Europeiska unionen, när dessa utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis har erkänts i en medlemsstat, samt sådan utbildning och/eller yrkeserfarenhet som den sökande har skaffat i en medlemsstat. Medlemsstatens beslut skall meddelas inom tre månader räknat från den dag då den sökande inkom med en fullständig ansökan.

Artikel 23d

Medlemsstaternas beslut i fråga om ansökningar om erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på det område som omfattas av detta direktiv skall vara utförligt motiverade i de fall som en ansökan avslås.

▼M3

En sökande skall ha rätt att överklaga till domstol i enlighet med den nationella lagstiftningen. En sökande skall även kunna överklaga om inget beslut meddelas inom den föreskrivna tiden.

▼B

Artikel 24

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom 18 månader efter dagen för anmälan och genast underrätta kommissionen om detta. Italien skall emellertid vidta dessa åtgärder inom en tidsfrist av högst sex år och i alla händelser när de åtgärder vidtas som är nödvändiga för att följa direktiv 78/687/EEG.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25

Om det vid genomförandet av detta direktiv skulle uppstå allvarligare svårigheter för en medlemsstat inom vissa områden, skall kommissionen i samverkan med det landet undersöka dessa svårigheter och begära yttrande från den kommitte bestående av högre tjänstemän inom hälsoväsendet som upprättats enligt beslut 75/365/EEG ([1]) i dess lydelse enligt beslut 78/689/EEG ([2]).

I mån av behov skall kommissionen lägga fram lämpliga förslag för rådet.

Artikel 26

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

([1]) EGT nr L 167, 30.6.1975, s. 19.
([2]) EGT nr L 233, 24.8.1978, s. 17.

▼M3

BILAGA A

Förteckning över benämningar på utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
Belgique/België/ Belgien	— Diploma van tandarts — Diplôme de licencié en science dentaire	1. De universiteiten/les universités 2. De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
▼A4 Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, Dr. med. Dent.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce
▼M3 Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden	
▼A4 Eesti	Diplom hambaarstiteadus eõppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool	
▼M3 Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο	
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una Universidad	
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités	
Ireland	Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) / Bachelor of Dental Surgery (BDS) / Licentiate in Dental Surgery (LDS)	Universities / Royal College of Surgeons in Ireland	
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio dell'odontoiatria e protesi dentaria

▼M3

▼A4

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītībasprogrammas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un ”Sertifikāts” – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina,ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenuzobārstniecībā
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros ijimas, ▶ eksāmenuzobārstniecībā gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją

▼M3

Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat	

▼A4

Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, abgekürzt: dr. med. dent.)	Egyetem	
Malta	Lawrja fil- Kirurġija Dentali	Universita'ta' Malta	

▼M3

Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde	
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades ”Doktor der Zahnheilkunde”	Medizinische Fakultät der Universität	

▼A4

Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem ”lekarz dentysta”	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko - Dentystyczny Egzamin Państwowy

▼A4

▼M3

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	Faculdades / Institutos Superiores	
▼A4 Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”doktor dentalne medicine / doktorica dentalne medicine”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik / zobozdravnica
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”doktor zubného lekárstva” (”MDDr.”)	Vysoká škola	
▼M3 Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto / odontologie licentiatexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Oulun yliopisto 3. Turun yliopisto	Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä / Beslut av Rättsskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring
Sverige	Tandläkarexamen	Universitetet i Umeå Universitetet i Göteborg Karolinska Institutet Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen
United Kingdom	Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) / Licentiate in Dental Surgery	Universities / Royal Colleges	

▼M3

BILAGA B

Förteckning över benämningar på utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för tandläkare med specialistutbildning

1. *Ortodonti*

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
Belgique/België/Belgien	—		
▼A4 Česká republika	—		
▼M3 Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie	Landeszahnärztekammer	
▼A4 Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	
▼M3 Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	1) Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2) Νομαρχία	
España	—		
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	
Italia	—		
▼A4 Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	

▼A4

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
Latvija	”Sertifikāts” – kompetentas iestādes izsniegtsdokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijaseksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	
▼M3 Luxembourg	—		
▼A4 Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az gészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	
▼M3 Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	
Österreich	—		
▼A4 Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	
▼M3 Portugal	—		
▼A4 Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	
Slovensko	—		

▼A4

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
▼M3 Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito / specialtandläkarexamen, tandreglering	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Oulun yliopisto 3. Turun yliopisto	
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	

2. *Munkirurgi*

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
Belgique/België/ Belgien	—		
▼A4 Česká republika	–		
▼M3 Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/ Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	
▼A4 Eesti	—		
▼M3 Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής	1) Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2) Νομαρχία	
España	—		
France	—		

▼M3

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	
Italia	—		
▼A4 Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	—		
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	
▼M3 Luxembourg	—		
▼A4 Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	
▼M3 Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	
Österreich	—		
▼A4 Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	
▼M3 Portugal	—		

▼M3

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset
▼A4 Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	
Slovensko	–		
▼M3 Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu- ja leukakirurgia / specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Oulun yliopisto 3. Turun yliopisto	
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	